

RECTOR ACADEMIÆ LIPSIENSIS.

ertissimum est, neminiq; non obvium inter innumeras virgas justitiæ divinæ administras, quas supremus ille vindex ad iniquitatum humanarum vindictam exerere consuevit, & quibus ad enormissima flagitia castiganda utitur, triplicia illa pœnarum genera bellum nempe, pestem ac famem esse & frequentissima, & severissima, ac veluti tricuspidis illud Neptuni ferrum uno in stipite junctâ. Quotiescunqve enim Deum ter maximum aut iratum, aut justitiæ suæ flagella mundo minitantem nobis describunt sacræ paginæ, toties fermè illa tria tela conjunctim in acriem produci novimus. Apud Jeremiam certè indignatio divina hæc tria ejaculatur tonitrua individuo sodalicio: *Persequar eos gladio, fame & pestilentia.* Ita quoque apud Ezechielem c. 6. 11. ob populi infidelitatem & idololatriam Deus ad justam concitatus indignationem iisdem flagellorum comminationibus Israëlitas terret, quia gladio, fame ac peste ruituri sunt. Item etiam innuere veteres, qui Jovis in cælo tonantis dextræ trifidum addebant fulmen, quo illum telo omnia in terra concutere ac perterrefacere credebant. Quæ licet Poëtica, vera tamen, Dei siquidem indignationem ostendit, obarmatam esse scimus. Licet verò hætenus pestis ac gladii ictibus saltem percussi ac lacerati fuerimus, tertiiqve famis fidelicet spiculum, Dei gratiam, corpora nostra nondum strinxerit; attamen sat præsentibus vulnerati, sat læsi, si non exterminati sumus, ut divinam si castigationem quis non agnoverit, illum non solum ferrei aut lapidei cordis, sed Diabolici esse ingenij credamus. Ne verò & reliquarum terrificos ac spumantes plagarum imbres in nos Deus effundere cogatur, ante ipsum supplices stemus, ac uno ore omnes delictorum veniam poscimus, sic ad effectum cordis sanguine aut pestifero vulnere liberæ omnes consecrabit.

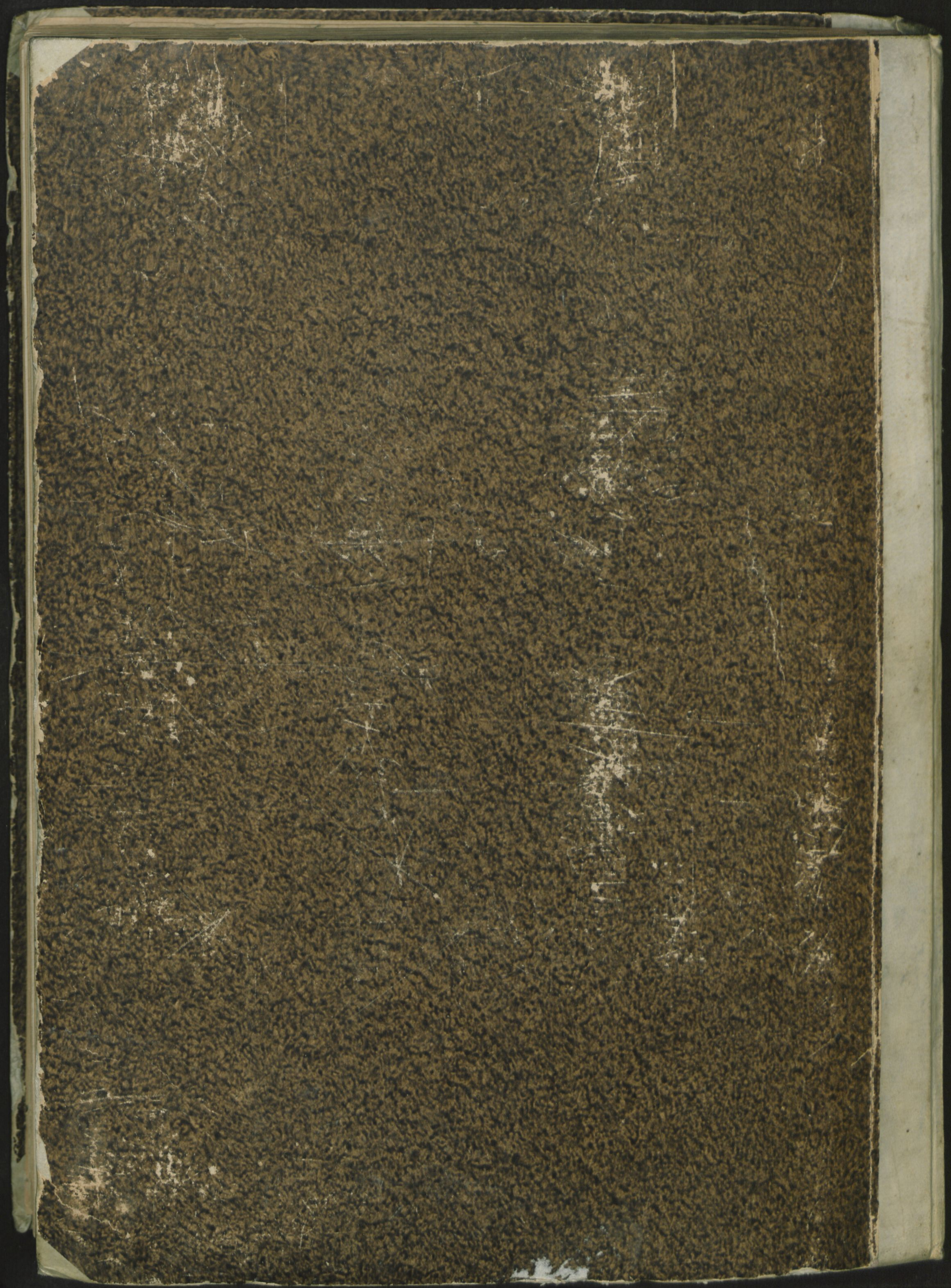
Ad quam, in ipsâ plagarum *divinâ*, lætissimo pervenit animo, fœmina & pietatis & omnigenæ honestatis laude coruscans, MARGARETHA SCHILLINGIA, Consultissimi, & Clarissimi Viri, Dn: JOHANNIS FRITSCHII J. U. D. & Practici Coniux fidelissima. Hæc, ut pro more de illius ortu, vitæ cursu, ac exitu, doloris maritalis leniendi causâ piè defunctæ commendationem publicitatis instituat, usuram hujus caducæ lucis cepit, anno supra millesimū sexcentisimū, sexto, 11. die Mensis Aprilis, hîc Lipsiæ. Parens ipsiq, ut neminè nostrū fugit, exiit Vir Amplissimus, Excellētissimus, & Experientissimiq, Dn, SIGISMUNDUS SCHILLINGIUS Medicinæ Doctor, Professor publicus, Facultatis Medicæ Decanus, Collegij Beat. Mar. Virginis Collegiatiq, Nationis Polonicæ Senior, hujusq; Academiæ Decemvir &c; ille vir, Hippocratis semine profusus, qui causas scrutando morbi inquirens eandem facillè cognitas optatâ patriâ sedulitate pernox ac perdiu opem ægris monstrabat, in hoc saltem inglorius, quod illa ipsâ curâ Medicâ proprium producere ac prolongare fatū minimè potuerit. Matrè verò agnovit *quaxagitis* Matronam honoratissimam, MARGARETHAM, Consultissimi & Excellentissimi Viri, Dn. JOHANNIS Dettweins J. U. D. Consistorij Electoralis, ut & Juridicæ Facultatis, Affessoris, Collegij Principum Collegiatiq, & Academiæ nostræ Decemviri filia, cujus genetricis animum hic turbatus mortalitatis ordo immane quantum turbat. Horum verò parentum ope piè demortua, sacro fonti Baptismatis admota fuit, inqve pietatis ac honestatis, nec non omnium virtutum cultu adolevit, Psalterium Davidis in lacteo adhuc ætatis flore, ad vnguem, ut & variarum scripturæ divinæ memorabilium sententiarum ac dictorum, precumq; à parente in pietatis cultu ferventissimè domesticos exercente, præscriptarum, edidicit, itaqve his pietatis *verè* id fuit consecuta, ut seipsa postmodum magistra utens, & in probitatis cursu magis magisq; profecerit. & in moribus componendis honestis semetipsam ad quodvis castitatis hæc modestiæ exemplum proprio virtutis studio animavit. Quod & ipse Dn: maritus oculatus horum testis confirmat, seq; piam, sedulam, nulliusq; quàm honoris maritalis prodigam habuisse conjugem ex animi sententia testatur. Uti etiam ipsius Zelum in auscultatione verbi, devotionem insuper in repetitâ per annū aliquoties sacratissimâ Cœnâ, & in quotidiana supplicationum pœnitentia, celebratione Ecclesiæ Ministri aliq; celebrabunt. Et licet decimo octavo abhinc die in Ecclesiæ frequentia Corporis ac sanguinis Christi usu se refectum iverit, attamen proximo quoque Lunæ die comitibus canticis ac precibus pijsimis ex singulari mentis devotione factum illud, viatici loco, epulum, reassumit, seq; hac ratione ad quasvis tempestates ferendas, hilari fronte excipiendis composuit & obfirmavit. Aliàs quoad domesticas functiones in cancellis se continuit, reculis domesticis diligentissimâ curâ prospiciens, & debito suum maritum amore colens. Cui matrimonio genetricis & cognatorum præcitu junctâ fuit XIII. M. Augusti anni MDCCXXVII, ita, ut cum illo non amplius quinquennio, & quod excurrit, suavem, trinæqve fœcundam proles, sed non visciacis, exegerit vitam. Filiolus siquidem Godefredus Sigismundus in XXI. septimanâ, filiarumq; prima, Beata Margaretha, tertio in anno, & altera Anna Sophia in XXIII. ætatis hebdomade vitâ rursus amiserunt, quarum natum minimam in ulnis suis mater piensissima secum jam aufert, Deo conditori suo eandem redditura. Morbi principium dies abhinc XI. attulit, horroris, tam ex militis adventu, quàm obitu primogenitæ filia, impulsu. Tantum verò indies violentia febrilis vitiligibus mista, corporis vires prostravit, ut, licet Medicorum peritissimus, & quidam amicorum carissimus acciti fuerint, qui nihil penitus, quod restituendæ valetudini esset proficuum, intermitterent, facile tamen fœmina futuri quasi conscia sibi horam instare decretoriam conjectaret. Marito igitur & quibus vis amicorum, agnatorumq; vale vltimum dicta, omniq; re compositâ, inter astantium preces calidissimas patientissimo spiritu animam Salvatori suo resignavit, proximo die Lunæ nocte media ætatis lux anno XXVII. Ut autem in hoc aliàs turbulentissimo rerum omnium statu superstiti marito, totiq; & Schillingianæ & Oervinianæ familiæ mutui dolotis signa edamus, agite cives Academici sitis in frequenti funeris deductione illorum omnium tristitiæ aliquatenus levamento, & à meridie horâ I. cadaveri iusta persolvatis funebria. Illud & pietati consonum, & marito mæstissimo distisqve familijs erit gratissimum, PP. XXV. M. Octobris Anno MDCCXXII,

Typis Heredum Abrahami Lambergii.

RECTOR ACADEMIÆ LIPSIENSIS.

Pertissimum est, neminiq; non obvium inter innumeras virgas justitiæ divinæ administras, quas supremus ille vinctus ad iniquitatum humanarum vindictam exerere consuevit, & quibus ad enormissimam flagitia castiganda utitur, ac veluti trinituratum, aut junctum in a duo sodalicio: Per-tem & idololatriam, Propheta in-ia gladio, fame ac um telo omnia in- agello veluti triful- natam esse scimus. ratiâ, corpora no-stra nondû strinxerit; attamen sat præsentibus vulnerati, sat læsi, si non externati sumus, ut divinam si castigationem quis non agnoverit, illum non solum ferrei aut lapidei cordis, sed Diabolici esse ingenij credamus. Ne verò & reliquarum terrificos ac spumantes plagarum imbres in nos Deus effundere cogatur, ante ipsum supplices stemus, ac uno ore omnes delictorum veniam poscimus, sic ad effectum cordis supremus rerum arbiter æquos admittet rogatus, sic pœnarum gravissimarum vulnera iterum ligabit, sic nos tandem aternitati ab omni san- gvine aut pestifero vulnere libera omnes consecrabit.

Ad quam, in ipsâ plagarum *ἀκρίβειᾳ*, lætissimo pervenit animo, femina & pietatis & omnigenæ honestatis laude coruscans, MARGARETHA SCHILLINGIA, Consultissima, & Clarissima Viri, Dn: JOHANNIS FRITSCHE J. U. D. & Practici Conjugis fidelissima. Hæc, ut pro more de illius ortu, vitæ cursu, ac exitu, doloris maritalis leniendi causâ piè defunctæ commendationem publicitatis in situam, usuram hujus caducæ lucis cepit, anno supra millesimū sexcentessimū, sexto, .i. die Mensis Aprilis, hic Lipsiæ. Parens ipsi, ut nemine nostrū fugit, ex- titit Vir Amplissimus, Excellētissimus, & Experientissimus, Dn. SIGISMUNDUS SCHILLINGIUS Medicinæ Doctor, Professor publicus, Facultatis Medicæ Decanus, Collegij Beat. Mar. Virginis Collegiatæ, Nationis Polonicæ Senior, hujusq; Academiæ Decemvir &c; ille vir, Hip- pocratis femine profatus, qui causas scrutâdo morbi in quibus easdem facillè cognitas optatâ patientiâ sedulitate pernox ac perditus opem ægris monstrabat, in hoc saltem inglorius, quod illa ipsâ curâ Medicâ proprium producere ac prolongare fatū minimè potuerit. Matre verò agno- vit *ἡλικιωπιῆτις* Matronam honoratissimam, MARGARETHAM, Consultissimam & Excellentissimam Viri, Dn. JOHANNIS OTTWEINIS J. U. D. Cen- sistorij Electoralis, ut & Juridicæ Facultatis, Affectoris, Collegij Principum Collegiatæ, & Academiæ nostræ Decemviri filia, cujus geneti- cis animum hic turbatus mortalitatis ordo immane quantum turbat. Horum verò parentum ope piè demortua, sacro fonti Baptistinis ad- mota fuit, in quæ pietatis ac honestatis, nec non omniū virtutum cultu adolevit, Paterium Davidis in lacteo adhuc ætatis flore, ad vnguem, ut & variarum scripturæ divinæ memorabilium sententiarum ac dictorum, precumq; a parente in pietatis cultu ferventissimè domesticos exercente, præscriptarum, edidici, itaque his pietatis *μελέταις* id fuit consecuta, ut seipsâ postmodum magistra utens, & in probitatis cursu

